

HERSTELD GELOOF

Genesis 12–13:4 (NBG1951)

De roeping van Abram 12:1-9

12 De HERE nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; ² Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. ³ Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.

⁴ Toen ging Abram, zoals de HERE tot hem gesproken had, en Lot ging met hem; en Abram was vijfenzeventig jaar oud, toen hij uit Haran trok. ⁵ Abram nu nam zijn vrouw Sarai en Lot, zijns broeders zoon, en al hun have, die zij verworven hadden, en de lieden, die zij in Haran verkregen hadden, en zij trokken uit om te gaan naar het land Kanaän, en zij kwamen in het land Kanaän. ⁶ En Abram trok het land door tot de plek bij Sichem, tot de terebint More; en de Kanaänieten waren toen in het land.

⁷ Toen verscheen de HERE aan Abram en zeide: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven. En hij bouwde daar een altaar voor de HERE, die hem verschenen was. ⁸ Toen brak hij vandaar op naar het gebergte ten oosten van Betel, en hij spande zijn tent, met Betel tegen het westen en Ai tegen het oosten, en hij bouwde daar een altaar voor de HERE en riep de naam des HEREN aan. ⁹ Daarna trok Abram steeds verder, naar het Zuiderland.

Abram in Egypte 12:10-20

¹⁰ Toen er hongersnood in het land uitbrak, trok Abram naar Egypte, om daar als vreemdeling te vertoeven, want de hongersnood was zwaar in het land. ¹¹ Toen hij op het punt stond Egypte binnen te trekken, zeide hij tot zijn vrouw Sarai: Zie toch, ik weet, dat gij een vrouw zijt schoon van uiterlijk. ¹² Wanneer de Egyptenaren u zien, zullen zij zeggen: Dit is zijn vrouw; en zij zullen mij doden, en u in het leven laten. ¹³ Zeg toch, dat gij mijn zuster zijt, opdat het mij om uwentwil welga, en ik om uwentwil in het leven moge blijven. ¹⁴ Zodra Abram Egypte binnentrok, zagen de Egyptenaren, dat de vrouw zeer schoon was; ¹⁵ en toen de vorsten van Farao haar zagen, roemden zij haar bij Farao, zodat de vrouw naar het huis van Farao gehaald werd. ¹⁶ En hij deed Abram wèl om harentwil, zodat hij schapen, runderen, ezels, slaven, slavinnen, ezelingen en kamelen ontving. ¹⁷ Maar de HERE sloeg Farao met zware plagen, evenals zijn huis, ter oorzake van Sarai, de vrouw van Abram. ¹⁸ Toen riep Farao Abram en zeide: Wat hebt gij mij daar aangedaan? Waarom hebt gij mij

niet meegedeeld, dat zij uw vrouw is? ¹⁹ Waarom hebt gij gezegd: Zij is mijn zuster, zodat ik haar mij tot vrouw genomen heb? En nu, ziehier uw vrouw, neem haar en ga heen. ²⁰ En Farao gaf enige mannen omtrent hem opdracht, en zij deden hem, zijn vrouw en al wat hij bezat, uitgeleide.

Abram en Lot scheiden van elkander 13:1-18

13 En Abram trok uit Egypte naar het Zuiderland, hij en zijn vrouw en al wat hij bezat, en Lot met hem. ² Abram nu was zeer rijk aan vee, aan zilver en aan goud. ³ En hij ging van de ene pleisterplaats naar de andere, uit het Zuiderland tot bij Betel, de plaats, waar zijn tent in het eerst gestaan had, tussen Betel en Ai, ⁴ naar de plaats van het altaar, dat hij daar vroeger gemaakt had, en Abram riep daar de naam des HEREN aan.

I. Abrahams geloofsreactie (12:1-9)

Het verbond (vv. 1-3).

12 De HERE nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; ² Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. ³ Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.

Handelingen 7:2-4 (NBG1951)

² En hij zeide: Gij, mannen broeders en vaders, hoort toe. De God der heerlijkheid is verschenen aan onze vader Abraham, toen hij nog in Mesopotamië was, voordat hij in Haran ging wonen, ³ en Hij zeide tot hem: Verlaat uw land en uw bloedverwanten en kom herwaarts naar het land, dat Ik u wijzen zal. ⁴ Toen vertrok hij uit het land der Chaldeeën en vestigde zich in Haran. En nadat zijn vader gestorven was, bracht Hij hem vandaar over naar dit land, waar gij nu woont;

God beloofde Abraham

(1) een land te geven;

(2) een geweldige naam;

(3) een grote natie; en

(4) een zegen

- die zich over de hele wereld

- zou verspreiden.

Genesis 11:4 (NBG1951)

⁴Ook zeiden zij: Welaan, laten wij ons een stad bouwen met een toren, waarvan de top tot de hemel reikt, en laten wij ons een naam maken, opdat wij niet over de gehele aarde verstrooid worden.

-maar Abraham

- vertrouwde op God

-en God gaf hem een grote naam!

-Ze zeggen wel eens

-Mensen die echt proberen origineel te zijn

-zijn het

B. Het compromis (vv. 4–6).

⁴Toen ging Abram, zoals de HERE tot hem gesproken had, en Lot ging met hem; en Abram was vijfenzeventig jaar oud, toen hij uit Haran trok. ⁵Abram nu nam zijn vrouw Sarai en Lot, zijns broeders zoon, en al hun have, die zij verworven hadden, en de lieden, die zij in Haran verkregen hadden, en zij trokken uit om te gaan naar het land Kanaän, en zij kwamen in het land Kanaän. ⁶ En Abram trok het land door tot de plek bij Sichem, tot de terebint More; en de Kanaänieten waren toen in het land.

- "Lot ging met hem mee"

- dit was fout nummer twee.

- Lot's vader, Haran, was dood (11:28),

- dus Abraham nam de jongeman

- onder zijn bescherming,

- alleen om hem ernstige problemen

- te laten veroorzaken.

C. De bekentenis (vv. 7–9).

⁷Toen verscheen de HERE aan Abram en zeide: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven. En hij bouwde daar een altaar voor de HERE, die hem verschenen was. ⁸Toen brak hij vandaar op naar het gebergte ten oosten van Betel, en hij spande zijn tent, met Betel tegen het westen en Ai tegen het oosten, en hij bouwde daar een altaar voor de HERE en riep de naam des HEREN aan. ⁹Daarna trok Abram steeds verder, naar het Zuiderland.

Genesis 13:11 (NBG1951)

¹¹ Dus koos Lot voor zich de gehele streek van de Jordaan, en Lot brak op naar het oosten; en zij scheidden van elkander.

- En wanneer Abraham
 - uit Gods wil stapte,
 - verloor hij de tent
 - en het altaar.
 - Hij was op dat moment
 - niet meer trouw

Vance Havenner over Trouw

God is trouw en Hij verwacht dat Zijn volk trouw is. Gods Woord spreekt van trouwe dienaren, trouw in een paar dingen, trouw in het minst, trouw in de Heer, trouwe dienaren. En alles wijst op die dag waarop Hij zal zeggen: "Goed gedaan, goede en trouwe dienaar." Wat een vreselijke tijden hebben we in onze kerken om mensen trouw te houden en trouw te blijven! Hoe we belonen en picknicken en overhalen en kerkleden prikkelen om dingen te doen die ze niet willen doen, maar die ze zouden doen als ze van God zouden houden! De enige service die telt, is trouwe service. Het ware geloof komt tot uiting in trouw. Niet iedereen kan zingen of prediken, maar iedereen kan trouw zijn.¹

II. Abrahams geloofsverval (12:10–20)

a. De teleurstelling (v. 10).

Abram in Egypte 12:10-20

¹⁰ Toen er hongersnood in het land uitbrak, trok Abram naar Egypte, om daar als vreemdeling te vertoeven, want de hongersnood was zwaar in het land.

Genesis 13:10 (NBG1951)

¹⁰ Toen sloeg Lot zijn ogen op en zag, dat de gehele streek van de Jordaan rijk aan water was; voordat de HERE Sodom en Gomorra verwoest had, was zij tot Soar toe als de hof des HEREN, als het land Egypte.

Filippenzen 4:13 (NBG1951)

¹ Robert J. Morgan, *Nelson's Complete Book of Stories, Illustrations, and Quotes*, electronic ed. (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 2000), 292.

¹³ Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft.

Deuteronomium 11:10–12 (NBG1951)

¹⁰ Want het land, waarheen gij komt om het in bezit te nemen, is niet als het land Egypte, waaruit gij getrokken zijt, dat gij na het zaaien kunstmatig moest drenken als een moestuin. ¹¹ Maar het land, waarheen gij trekt om het in bezit te nemen, is een land van bergen en dalen, dat water drinkt van de regen des hemels; ¹² een land, waarvoor de HERE, uw God, zorgt; bestendig zijn de ogen van de HERE, uw God, daarop gericht, van het begin des jaars tot het einde.

- Maar zelfs Abraham verliet zijn tent en altaar
- en vertrouwde op de wereld! Zie Jes. 31:1.

Jesaja 31:1 (NBG1951)

31 Wee hun die naar Egypte trekken om hulp, die steunen op paarden en vertrouwen op wagens, omdat zij talrijk zijn, en op ruiters, omdat zij machtig in aantal zijn, maar de blik niet richten op de Heilige Israëls en naar de HERE niet vragen.

B. De misleiding (vv. 11–13).

¹¹ Toen hij op het punt stond Egypte binnen te trekken, zeide hij tot zijn vrouw Sarai: Zie toch, ik weet, dat gij een vrouw zijt schoon van uiterlijk. ¹² Wanneer de Egyptenaren u zien, zullen zij zeggen: Dit is zijn vrouw; en zij zullen mij doden, en u in het leven laten. ¹³ Zeg toch, dat gij mijn zuster zijt, opdat het mij om uwentwil welga, en ik om uwentwil in het leven moge blijven.

C. De discipline (vv. 14–20).

¹⁴ Zodra Abram Egypte binnentrok, zagen de Egyptenaren, dat de vrouw zeer schoon was; ¹⁵ en toen de vorsten van Farao haar zagen, roemden zij haar bij Farao, zodat de vrouw naar het huis van Farao gehaald werd. ¹⁶ En hij deed Abram wèl om harentwil, zodat hij schapen, runderen, ezels, slaven, slavinnen, ezelingen en kamelen ontving. ¹⁷ Maar de HERE sloeg Farao met zware plagen, evenals zijn huis, ter oorzaak van Sarai, de vrouw van Abram. ¹⁸ Toen riep Farao Abram en zeide: Wat hebt gij mij daar aangedaan? Waarom hebt gij mij niet meegedeeld, dat zij uw vrouw is? ¹⁹ Waarom hebt gij gezegd: Zij is mijn zuster, zodat ik haar mij tot vrouw genomen heb? En nu, ziehier uw vrouw, neem haar en ga heen. ²⁰ En Farao gaf enige mannen omtrent hem opdracht, en zij deden hem, zijn vrouw en al wat hij bezat, uitgeleide.

III. Abrahams geloofsherstel (13:1-4)

Abram en Lot scheiden van elkander 13:1-18

13 En Abram trok uit Egypte naar het Zuiderland, hij en zijn vrouw en al wat hij bezat, en Lot met hem. ² Abram nu was zeer rijk aan vee, aan zilver en aan goud. ³ En hij ging van de ene pleisterplaats naar de andere, uit het Zuiderland tot bij Betel, de plaats, waar zijn tent in het eerst gestaan had, tussen Betel en Ai, ⁴ naar de plaats van het altaar, dat hij daar vroeger gemaakt had, en Abram riep daar de naam des HEREN aan.

- A. Verloren tijd.
- B. Verloren getuigenis.
- C. Hagar's plaats in de familie.
- D. Meer negatieve rijkdom.
- E. Lot's plezier van Egypte.

Conclusie

-Mag Hij jou de nieuwe geloofsheld maken zoals Abraham dat voor jou was?

Gods wonderlijke zegen.